

תפ"ח 13100/10/19 - מדינת ישראל נגד קחמאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
תפ"ח 13100-10-19 מדינת ישראל נ' קחמאן (עציר)

לפני:

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה ליאורה ברודי, אב"ד

כבוד השופטת מיכל ברק נבו

כבוד השופט מיכאל תמיר

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד עינת לב ארי - פמ"מ

נגד

הנאשם מוחמד קחמאן (עציר)

באמצעות ב"כ עו"ד גיורא זילברשטיין

ועו"ד גיל גבאי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירת רצח, לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). הודייתו והרשעתו של הנאשם היא במסגרת הסדר טיעון, שהושג לאחר הליך גישור, שלפיו תוקן כתב האישום. אשר לעונש: המאשימה עתרה להטיל על הנאשם, בהסכמה, עונש מאסר בפועל למשך 25 שנה. לגבי שאר רכיבי הענישה: מאסר על תנאי ופיצוי, יטענו הצדדים באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן

2. לנאשם שלושה אחים, וביניהם האח **איהאב קחמאן** (להלן: "**איהאב**") (כל הארבעה יחד - להלן: "**האחים קחמאן**"). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו **אחמד ראס זמירו** (להלן: "**ראס**") ו**מוחמד**

אחמד (להלן: "**מוחמד**") חבריו של הנאשם. במועד הרלוונטי לכתב האישום היה **עבד אל לטיף קאסם** (להלן: "**המנוח**") חברם של **טארק עודה** (להלן: "**טארק**") ושל הנאשם.

3. ברקע לביצוע הרצח, עימות בין חברו של הנאשם ראס וחברו של המנוח טארק. בלילה שבין 5.9.19 ל- 6.9.19, נערך מפגש בין הנאשם וחבריו ובין טארק וחבריו, שאחד מהם הוא המנוח. בין שתי החבורות פרצה קטטה.

4. בהמשך, יצר הנאשם קשר טלפוני עם שניים מאחיו, והאחים קחמאן סיכמו ביניהם להיפגש ולהידבר עם טארק ואחיו עוד באותו הלילה. הנאשם יצר קשר עם אחיו של טארק, שבהמשך לו, ביום 6.9.19, יצאו האחים קחמאן לנקודת המפגש. הנאשם היה חמוש באקדח טעון בכדורי 9 מ"מ אותו הטמין במכנסיו מאחורי גבו, והאח איהאב היה חמוש באלת ברזל מתקפלת (להלן: "**האלה**").

5. לנקודת המפגש הגיעו האחים קחמאן שאחד מהם הוא הנאשם ומוחמד, וכן שני אחיו של טארק (להלן: "**האחים עודה**").

6. בהמשך, הגיע לקרבת המקום המנוח כשהוא נוהג ברכב "הונדה" (להלן: "**הרכב**") והתנגש במכולת אשפה. האחים קחמאן הבחינו ברכב ופתחו בריצה מהירה לעברו.

7. איהאב רץ ראשון ובמהלך הריצה שלף את האלה ופתח אותה.

8. מיד אחריו רץ הנאשם, שלף את אקדחו ממכנסיו ודרך אותו תוך כדי ריצה.

9. באמצעות האלה ניפץ איהאב שניים מחלונות הרכב.

10. הנאשם, שעמד במרחק של כמטר וחצי מהרכב, כיוון את אקדחו אל עבר המנוח מבעד לחלון השמשה האחורית של הרכב, ובאותן נסיבות החל המנוח בנסיעה קדימה.

11. בעוד שלושת אחיו של הנאשם עומדים בסמוך לנאשם, תוך שהנאשם רץ אחרי הרכב, ירה הנאשם לעבר החלק האחורי של הרכב 6 יריות. המנוח המשיך בנסיעה מספר מטרים, עד אשר התנגש הרכב בקיר סמוך. מיד לאחר הירי, נמלט הנאשם מהמקום.

12. חמישה מקליעי היריות פגעו ברכב, ואחד מהקליעים חדר לתוך הרכב דרך השמשה, פגע בראשו של המנוח, פילח את מוחו וגרם לו לפגיעה נרחבת ברקמת המוח ולדימום תוך גולגולתי. המנוח פונה לבית החולים כשמצבו אנוש, והוא מורדם ומונשם. כעבור מספר ימים, ביום 11.9.19, נפטר המנוח בבית החולים.

תסקיר נפגעי העבירה

13. המנוח, שהיה כבן 31 שנים במותו, הותיר אחריו זוג הורים, שלושה אחים ואחות. המנוח, שהיה רווק,

התגורר יחד עם הוריו. היחסים בין המנוח ובין בני משפחתו היו קרובים, והוא תואר כדמות מרכזית ודומיננטית במשפחה. למנוח היו שאיפות חיוביות, ובין השאר הקמת משפחה. כך גם החל המנוח לבנות את ביתו בצמוד לבית הוריו, עד אשר קופדו חייו. מדברי ההורים עולה כי למרבה הצער חבר המנוח לחברה בעייתית, אך הם לא שיערו בנפשם כי בשל קשרים אלה, יסתיימו חייו של הבן בצורה כה טראגית ואכזרית.

14. מותו האכזרי, הפתאומי, הסתמי והטראגי של המנוח היה טראומתי והשפיע בצורה קשה על כל אחד מבני המשפחה ועל המשפחה כמכלול. המנוח נורה ונפצע בצורה אנושה, ולאחר מספר ימי אישפוז הוא נפטר. בני המשפחה חוו ימים קשים שבהם היטלטלו בין תקווה ובין ייאוש. עד היום אין הם יודעים מה גרם לנאשם לפגוע בצורה אנושה באהוב נפשו. הם חווים אובדן שליטה על חייהם שמפוצלים לחיים שלפני האירוע הטראגי ולאחריו (עמ' 3-5 לתסקיר).

15. הוריו של המנוח סובלים מבעיות רפואיות, ומאז האירוע הטראגי חלה הדרדרות הן במצבם הפיסי והן במצבם הנפשי. כל אחד מהם סובל ממצוקה נפשית קשה ומבטא תחושה עמוקה של אבל, עצב, ריקנות וגעגועים לבנם האהוב (עמ' 6-7 לתסקיר). ילדיהם נתונים גם הם במצב רגשי קשה, הן בשל אובדן אחיהם והן בשל הדאגה העמוקה להוריהם. בנוסף, מדווח בתסקיר כי המנוח סייע להורים מבחינה כלכלית, ולאובדן המנוח יש השלכה על בנושא זה (עמ' 5, פסקה אחרונה).

16. שני אחיו של המנוח, האח נ' והאחות ה', נפגשו עם עורכת התסקיר, בעוד ששני האחים הנוספים לא היו מסוגלים לעשות כן בשל מצוקתם הרגשית על רקע האובדן שחוו. בתסקיר מתוארת הפגיעה הנפשית-רגשית שנגרמה לאחים (עמ' 8-9 לתסקיר). בין השאר מתוארים האבל הכבד, תחושת האובדן, העצב והגעגועים למנוח. שני האחים הביעו דאגה עמוקה להוריהם. האחות המתגוררת בבית ההורים מקדישה את רוב זמנה לטיפול בהוריה, על כל המשתמע מכך.

17. לנוכח תמונת הנזק כפי שתוארה בתסקיר, ובכלל זה הפגיעה במצב הכלכלי, ולנוכח החשיבות שרואה המשפחה בהכרה של הסביבה בכלל והנאשם בפרט בחומרת המעשה ובתוצאותיו, ההמלצה היא לחייב את הנאשם בפיצוי כספי משמעותי לבני המשפחה.

ראיות ההגנה לעונש

18. עדות מר סמיר קחמאן, אביו של הנאשם: מר קחמאן תיאר לפנינו בפרוטרוט את מצבה העגום של המשפחה כפועל יוצא ממעשה הרצח שבו הורשע בנו. לדבריו, לאחר הרצח נאלצו בני המשפחה לעזוב את ביתם בקלנסווה, ומזה כשנתיים שהם מתגוררים אצל בני משפחה. במקביל תיאר את הניסיונות להגיע להסכם סולחה עם משפחת הקורבן, וקבל על כך שלמשפחתו הופנו דרישות כספיות גבוהות, לרבות מכירת הבית בקלנסווה. כך גם סיפר על אלימות קשה שהופנתה כלפיו, נגד הגוף והרכוש. הפגיעה ברכוש והריחוק מקלנסווה הביאו גם לגדיעת מטה לחמו. בהקשר שבו נמסרו לנו הדברים הובן כי הוא מפנה את חיציו למשפחת הקורבן, אך לכך לא הוצב כל בסיס. שלא כמצופה, לא שמענו הבעת כאב ואמפתיה כלפי משפחת הקורבן שאיבדה את בנה האהוב. מכל מקום, ביקש מר קחמאן מבית המשפט העתיד להכריע בשיעור הפיצוי, לגלות התחשבות במצבה הכלכלי של המשפחה.

טיעוני ב"כ הצדדים

19. כפי שפורט לעיל, במסגרת הסדר הטיעון, שהושג לאחר הליך גישור ממושך, הוסכם על תיקון כתב האישום, באופן שבמקום עבירה של רצח בנסיבות מחמירות, הורשע הנאשם בעבירת הרצח הבסיסית, לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין. רכיב המאסר בפועל הוסכם בין ב"כ הצדדים, והמחלוקת מתמקדת ברכיב הפיצוי.

20. ב"כ הצדדים שטחו לפני בית המשפט את השיקולים שעמדו ביסוד הסדר הטיעון, שהמרכזי שבהם הוא קושי ראייתי, שבעיקרו נוגע להוכחת הנסיבות המחמירות: התכנון או קיומו של הליך ממשי של שקילה וגיבוש ההחלטה להמית. לשיקול זה התווספה הודייתו של הנאשם, שבצידה נטילת אחריות והבעת חרטה כנה על המעשים. הודייתו של הנאשם חסכה מזמנו של בית המשפט, בעיקר על רקע מורכבותו של התיק, שלשמיעתו נדרש להקדיש זמן שיפוטי ממושך. בהתחשב בנסיבות שנשקלו בהיבט הראייתי, עתרו ב"כ הצדדים, בהסכמה, להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 25 שנים, שלצידו מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

אשר לרכיב הפיצוי:

21. ב"כ המאשימה עתרה לחייב את הנאשם בסכום הפיצוי המרבי הקבוע בחוק, שישולם למשפחת המנוח. ב"כ המאשימה הפנתה את בית המשפט לתסקיר נפגעי העבירה, המתייחס בצורה מעמיקה לשבר העמוק שנגרם לבני המשפחה עם אובדנו של המנוח, בחור צעיר, שהיה הציר המרכזי במשפחה. מותו של המנוח פגע בהוריו בצורה אנושה, וכן נפגעו בצורה קשה אחיו של המנוח. בכל הנוגע לעתירת הנאשם ובני משפחתו להתחשב במצבם הכלכלי, הדגישה ב"כ המאשימה כי הנזק שתואר על ידי אביו של הנאשם, בכל המישורים, לא הוכח, ובכל מקרה לא הוכח קשר של בני משפחת המנוח לנזק הנטען.

22. ב"כ הנאשם טענו כי הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו, וקיימת נכונות מצדו ומצד בני משפחתו לפצות את משפחת המנוח. ואולם, עתירתו היא שסכום הפיצוי לא יעלה על סך של 100,000 ₪, מנימוקים אלה:

- א. הנאשם צפוי לשאת בעונש מאסר ממושך, וכל פיצוי שייפסק ישולם על ידי בני משפחתו, החווים מצוקה קשה (ר' לעיל). בין היתר הדגיש ב"כ הנאשם שבני המשפחה, שנאלצים להתגורר מחוץ לקלנסווה, איבדו את יכולת ההשתכרות שלהם.
- ב. הנזק: הגם שבתסקיר נפגעי העבירה דווח שלנפגעי העבירה נגרם נזק ממוני כתוצאה ממותו של המנוח, לעניין זה לא הובאה הוכחה מעבר לכתוב בתסקיר.
- ג. פסיקת בתי המשפט: הופנינו למספר פסקי דין, שבהם הורשע הנאשם בעבירת רצח, ונפסקו סכומים ששיעורם נמוך משמעותית מהפיצוי המרבי בחוק.

דין והכרעה

23. לאחר ששקלנו את כל השיקולים החלטנו לכבד את הסדר הטיעון. כאמור, הושג הסדר הטיעון במסגרת

הליך גישור ממושך, שבגדרו נדונו לעומק הקשיים במישור הראייתי, ובסופו של דבר, באיזון בין כל השיקולים, עתרו ב"כ הצדדים, במשותף, להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 25 שנים. בנוסף, הנאשם הוא אדם צעיר, אשר הודה, נטל אחריות למעשיו והביע חרטה. הודייתו של הנאשם ייתרה את שמיעת הראיות בתיק מורכב יחסית, ומכאן שנחסך זמן שיפוטי יקר.

24. רכיב הפיצוי: פירטנו לעיל את נתוני תסקיר נפגעי העבירה. מהתסקיר עולה תמונת נזק קשה שנגרם לבני המשפחה. מותו של המנוח, אדם צעיר לימים שהיה הציר של המשפחה, גרם לשבר קשה להורים ולאחים, החיים בצל היגון והאובדן. במצבם הבריאותי של ההורים חלה הידרדרות. לכך נוסף גם נזק ממוני, הנובע מכך שהמנוח סייע לפרנסת הוריו (שעוד קודם לכן סבלו מבעיות רפואיות). בהיבט זה, אין להתעלם גם מכך שהאסון ארע כאשר ביתו של המנוח, הנמצא בסמיכות לבית הוריו, היה בעיצומה של בנייה, על כך המשתמע מכך. נציין כי בזמנו נעתרנו לבקשת ההגנה לדחות את הדיון כדי לאפשר למשפחות להגיע להסכם סולחה, שאמור היה לכלול גם רכיב כספי. המו"מ לא צלח, כך שעד היום לא זכתה משפחת המנוח לכל פיצוי. לגבי שיעור הפיצוי, הרי שהדבר נתון לשיקול דעת בית המשפט, בהתחשב בנסיבות המקרה והנזק שנגרם. בכל הנוגע למצב הכלכלי של הנאשם, נפסק שסכום הפיצוי הנפסק לנפגעי עבירה אינו נקבע בזיקה ליכולתו הכלכלית של הנאשם (ר' פסקה 112 בע"פ 4737/18 **ברק נגר נ' מדינת ישראל** (12.5.20)), ולפיכך, אין מקום להתחשב בו. בענייננו, לנוכח תמונת הנזק הקשה, ובעיקר הכאב והסבל, סבורים אנו כי קיימת מלוא ההצדקה לחייב את הנאשם לפצות את הורי המנוח בסכום משמעותי.

25. לפיכך, גוזרים אנו על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 25 שנים, החל מיום המעצר: 21.9.19.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי לנפגעי העבירה: הוריו של המנוח, בסך 220,000 ₪.

הסכום יופקד בקופת בית המשפט לא יאחר מיום 1.7.21.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"א, 19 מאי 2021, במעמד הצדדים.

מיכאל תמיר, שופט

מיכל ברק-נבו,
שופטת

ליאורה ברודי, שופטת
סג"נ, אב"ד